



**Україна**  
**Донецький окружний адміністративний суд**  
**У Х В А Л А**  
**про залишення позовної заяви без руху**

08 листопада 2019 р.

Справа №200/13017/19-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Логойда Т.В., перевіривши виконання вимог законодавства при подачі позовної заяви Щетиніної Марини Юріївни до Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації Донецької області про визнання незаконним та скасування рішення, визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и л а:

04 листопада 2019 року засобами поштового зв'язку Щетиніна М.Ю. звернулася до суду з вказаним адміністративним позовом, в якому просила:

- визнати незаконним та скасувати рішення Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації про припинення виплати їй допомоги при народженні дитини;
- визнати протиправною відмову Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації у нарахуванні та виплаті їй допомоги при народженні дитини на доньку Владиславу, 24 липня 2014 року народження;
- зобов'язати Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації відновити та здійснити виплату їй допомоги при народженні дитини на доньку Владиславу, 24 липня 2014 року народження, починаючи з січня 2015 року.

Щодо позовних вимог про визнання незаконним та скасувати рішення Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації про припинення виплати позивачу допомоги при народженні дитини.

Частиною 2 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Відповідно до частини 6 статті 161 Кодексу у разі пропуску строку звернення до адміністративного суду позивач зобов'язаний додати до позову заяву про поновлення цього строку та докази поважності причин його пропуску.

З позову та доданих до нього матеріалів вбачається, що про порушення своїх прав – припинення виплати допомоги при народженні дитини, що відбулося з 01 березня 2015 року, позивач повинна була дізнатися ще у березні - квітні 2015 року, коли перестала отримувати таку допомогу, а до суду з позовом звернулася лише 04 листопада 2019 року, тобто з пропуском процесуального строку.

Доказів того, що позивач не могла дізнатися про існування свого порушеного права, до клопотання не додані і спростовані змістом та обґрунтуваннями позову.



\*306\*3947049\*1\*2\*

В позові міститься клопотання про поновлення строку звернення до адміністративного суду з позовом, яке позивач обґрунтовує тим, що про підстави припинення виплати такої допомоги їй не повідомляли, на особисте звернення на прийом щодо припинення виплати допомоги, відповідач пояснив, що їй на адресу надійде письмове повідомлення, яке вона не отримала; розпорядження про припинення виплати допомоги не отримувала, тому про порядок та строки його оскарження обізнана не була. Крім того, у вересні 2019 року зі ЗМІ та мережі Інтернет дізналася про позитивні рішення судів України щодо такої категорії справ і звернулася до відповідача.

Разом з тим наведені в клопотанні підстави є неприйнятними, оскільки законодавство не ставить обчислення строку звернення до суду з позовом в залежність від обізнаності чи необізнаності норм права щодо таких строків, чи від інших наведених позивачем обставин.

Норми статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України не пов'язують початок перебігу строку звернення до адміністративного суду із обізнаністю особи про підстави прийняття суб'єктом владних повноважень певних рішень чи про їх обґрунтування (мотивацію), як помилково вважала позивач, а тому такі посилання не можуть бути самостійними підставами для поновлення строку звернення до суду з позовом.

Аналогічна правова позиція щодо застосування строків звернення до суду з позовом та інституту поновлення строку звернення до суду з позовом неодноразово викладалася Верховним Судом, зокрема в постановках від 30 жовтня 2018 року в справі №826/6667/16, від 04 лютого 2019 року в справі №826/6158/17, від 07 березня 2018 року в справі № 826/281/16, від 15 лютого 2019 року в справі № 826/20092/16, від 28 березня 2019 року в справі №826/123/17, в ухвалі від 24 квітня 2019 року в справі №1140/3403/18.

Кодекс адміністративного судочинства України чітко визначає, що строк звернення до суду з позовом обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів. Поновлення пропущеного процесуального строку можливо лише в разі наявності поважних причин його пропуску, підтверджених документально (частина 1 статті 121, частина 6 статті 161 Кодексу).

Отже, клопотання про поновлення строку звернення до адміністративного суду з позовом не свідчить про наявність підстав для визнання причин пропуску строку звернення до адміністративного суду з позовом поважними. В порушення вимог вказаного Кодексу докази поважності причин пропуску строку звернення до адміністративного суду з позовом до клопотання не додані.

З огляду на наведене підстави, вказані у клопотанні про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду з позовом, судом визнані неповажними.

Щодо решти позовних вимог

В порушення вимог статті 160 Кодексу адміністративного судочинства України між позовною заявою та доданими до неї документами містяться розбіжності щодо дати припинення виплати позивачу допомоги при народженні дитини.

Так позивач зазначає, що їй припинено виплату такої допомоги з 01 березня 2015 року, що також підтверджується відповіддю відповідача від 24 вересня 2019 року №вх.4109/3-05.

Однак позивач просить зобов'язати відповідача відновити та здійснити виплату їй допомоги при народженні дитини з січня 2015 року. При цьому доказів припинення виплати такої допомоги з січня 2015 року до позову не додано, крім того, як вже зазначалося, наявність такої дати спростовано змістом позову та відповіддю відповідача.

Вказані недоліки та розбіжності підлягають усуненню.

З позову та доданих до нього матеріалів (копії паспорту) вбачається, що місце проживання позивача зареєстровано на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження (м. Вуглегірськ Донецької обл.).

При цьому позивач свій позов обґрунтовувала, зокрема тим, що у вересні 2019 року зі ЗМІ та мережі Інтернет дізналася про позитивні рішення судів України, якими були визнані протиправними дії органів праці та соціального захисту населення щодо відмови в



призначенні (поновленні) виплати допомоги при народженні дитини тимчасово внутрішньо переміщеним особам та зобов'язано такі органи призначити таку допомогу та сплатити заборгованість за весь час затримки виплати. Також зазначала, що на своє звернення від 19 вересня 2019 року отримала незаконну відмову у виплаті допомоги при народженні дитини, і саме з такою відмовою пов'язувала звернення до суду з даним позовом.

Відповідно до частини 4 статті 161 Кодексу адміністративного судочинства України позивач зобов'язаний додати до позовної заяви всі наявні в нього докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги (якщо подаються письмові чи електронні докази - позивач може додати до позовної заяви копії відповідних доказів).

Аналогічні обов'язки позивача визначені частиною 2 статті 79 Кодексу.

В порушення вимог частини 2 статті 79, частини 4 статті 161 вказаного Кодексу позивач не додала до позовної заяви докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, а саме: докази того, що позивач є внутрішньо переміщеною особою; докази звернення до відповідача у вересні 2019 року із заявою про подовження виплати допомоги при народженні дитини; докази того, що за результатом розгляду такої заяви Управлінням праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації позивачу відмовлено в нарахуванні та виплаті їй допомоги при народженні дитини.

Замість цього позивачем надано запит адвоката позивача від 19 вересня 2019 року щодо надання роз'яснень підстав припинення виплати допомоги при народженні дитини та відповідь відповідача на нього від 24 вересня 2019 року №вх.4109/3-05, в якій повідомлено, зокрема порядок виплати соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам та зазначено, що згідно з даними Журналу реєстрації приймання заяв і документів для призначення усіх видів соціальної допомоги звернень від Щетиніної Марини Юріївни до управління для подовження виплати допомоги при народженні дитини після 01 березня 2015 року не надходило.

Відповідно до частини 1 статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху, в якій зазначаються недоліки позовної заяви, спосіб і строк їх усунення.

Позивачу потрібно зміст позовних вимог про зобов'язання відповідача відновити та здійснити виплату їй допомоги при народженні дитини в частині дати, з якої слід зобов'язати вчинити такі дії, привести у відповідність до змісту позову та доданих до позову документів або ж навпаки.

До позовної заяви з усунутими недоліками потрібно додати її копію відповідно до кількості учасників справи.

В частині позовних вимог про визнання незаконним та скасувати рішення Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації про припинення виплати позивачу допомоги при народженні дитини - до позовної заяви потрібно додати обґрунтовану заяву про визнання причин пропуску строку звернення до суду поважними із зазначенням інших підстав для поновлення строку, і додати докази поважності причин пропуску такого строку.

Позивачу до позовної заяви необхідно додати докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, а саме: докази того, що позивач є внутрішньо переміщеною особою; докази звернення до відповідача у вересні 2019 року із заявою про подовження виплати допомоги при народженні дитини; докази того, що за результатом розгляду такої заяви Управлінням праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації позивачу відмовлено в нарахуванні та виплаті їй допомоги при народженні дитини.

Копії всіх документів, які подаються до суду, мають бути подані відповідно до кількості учасників справи та скріплені власноручним підписом позивача (його



представника) або засвідчені у встановленому порядку.

Керуючись частинами 1 та 2 статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України,

у х в а л и л а:

Позовну заяву Щетиніної Марини Юріївни до Управління праці та соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації Донецької області про визнання незаконним та скасування рішення, визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити певні дії залишити без руху, надавши строк для усунення недоліків – протягом десяти днів з дня вручення позивачу даної ухвали.

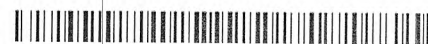
В разі не усунення недоліків позовної заяви у встановлений судом строк позовна заява буде повернута позивачеві.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання і оскарженню не підлягає.

Суддя



Т.В. Логойда



\*306\*3947049\*1\*2\*